

ABSTRAKT

Poskytování neodkladné laické resuscitace v případě ohrožení života je povinností každého z nás. Znalost základních postupů je předpokladem pro její úspěšné zvládnutí od rozpoznání závažného stavu, správné aktivace záchranného systému a poskytnutí první pomoci.

Srdeční zástava je závažný medicínský, ale i celospolečenský problém. Přežití nemocných s mimonemocniční zástavou je závislé hlavně na charakteru základního onemocnění a době zástavy oběhu. Včasná kardiopulmonální resuscitace je předpokladem záchrany pacienta s dechovou či oběhovou zástavou. Úspěšnost kardiopulmonální resuscitace (KPR) dlouhodobě dosahuje přibližně 10 %. Neustálá edukace široké veřejnosti v technikách provádění kardiopulmonální resuscitace je proto nezbytná. Samotné zahájení kardiopulmonální resuscitace zvyšuje šanci na přežití 2 – 3 násobně. Přesto není někdy pomoc poskytnuta svědky vůbec, často pro neznalost správných postupů a z obavy z vlastního selhání.

Práce je zaměřena na kvalitu informací o správných postupech při vyhodnocení akutní situace a poskytnutí laické resuscitace.

V teoretické části se zaměřuji obecně na historii resuscitace a zavádění nových postupů při poskytování laické resuscitace. Další kapitola bude věnována možnostem vzdělávání laické populace v pravidlech poskytování první pomoci.

Empirickou část povedu jako kvantitativní výzkum formou dotazníkového šetření, kde výzkumný vzorek bude 100 respondentů. Jako respondenty jsem zvolila pacienty po prodělané srdeční zástavě a jejich příbuzné, srovnávací skupinou bude běžná populace, která se s touto příhodou osobně nesetkala.

Cílem této práce je zjistit, zda úroveň znalostí problematiky srdeční zástavy, jsou u pacientů po prodělané příhodě a jejich příbuzných vyšší než ve srovnání s běžnou populací.

KLÍČOVÁ SLOVA

srdeční zástava, laická resuscitace, historie resuscitace, úroveň znalostí, edukace.